Kui hobbosel on tirud, ehk mu åkkilinne wiggadus:

Wotta üks suur sukka nöål mis ees otsas ei olle ümmarkunne waid lai, panne üks willane löng señna tahha, te selle kahhekortse lönga sisse kuus ehk ühheksa sölmi, tomba sedda nöåla keige löngaga hobbose kelest läbbi kolm kord, höru siis temma keelt ning suud solaga ja ådikaga. Kül on tarwis et sul igga kord ni suggune nöål jures on, sepärrast et sa sellega woid warsti aitada omma hobbust. Ka lehmad ning hårgad woid sinna ars ida nisugguse nöåla ning wisiga.

Mis läbbi sinna woid tehha hobbust passandama.

Monnikord on hobbone liaste ehk alwa söki lönud, temma köht on täis, temma ei tahha öiete sua ning jääb lahjaks; siis on se parrem non et sa annad temmale sedda rohto mis teeb passandama. Keeta linna-seemned kangeste, panne sola jure, añna sedda hobbosele jua siis ta passandab. Kui sa keetad sepi wee sees señni kui temma ni paksu's saab kui röösk'a piim, ja annad sest pole ölle klasi jaggo, se teeb passandama, ka härjad ning koerad.

Kui hobbosed köhhiwad:

Hobbosed köhhiwad mitme asja pårrast, keige ennamiste talwel kui nemmad jowad wägga külma wet, kui kaerad ei olle öiete puhtad waid lia tolmoga, kui hobbose tal on wägga külm, kui heinad on sumbund ehk ärramäddanud. Tal on wägga külm kui sit külmetab temma sees. Selle pårrast ärra anna neile mitte kaerad mis tolmoga on, weel wähhem heinad mis mäddanud; ärra jota neid ka mitte wägga külma weega, keige ennamiste kui hobbone jo köhhib siis külm wessi teeb temmale weel suremat kahjo; sellele pead sinna agga sedda wet andma mis enne sojas paikas on seisnud. Köh-

Eesti Ma Rahwa Kalender 1794, lk. 31